

століття, відкриває можливість побудови нової «практичної філософії» ХХІ століття.

Список літератури

1. Gadamer H.-G. Hermeneutik als praktische Philosophie.// Was ist Philosophie? Neure Texte von Kurt Salamun. – Tübingen,1992-S.108-126.
2. Seiffert Helmut. Einführung in die Hermeneutik: die Lehre von der Interpretation in den Fachwissenschaften– Tübingen: Francke, 1992. – 274 s.

М.В. Прокопенко
(ХНАДУ), м. Харків

ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ЯК МЕТОД ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Сучасна студентська молодь не уявляє свій світ без використання соціальних мереж, через які йде жваве спілкування, обмін інформацією та формування світогляду.

Тому використання соціальних мереж як додаткову платформу для всебічної дистанційної освіти є цілком виваженим кроком та реальною можливістю підвищення ефективності дистанційного навчання.

На даний час дистанційне навчання в закладах вищої освіти побудоване на різних платформах, частіше за все це Moodle, Zoom, Google Meet та інші програми для організації відео конференцій.

Звичайно, спеціалізовані платформи (наприклад Moodle) за своїм призначенням створені для дистанційної освіти. Є можливість проведення відеоконференцій, завантаження лекційного матеріалу, практичних завдань, завдань для самостійної роботи та тестів.

Але багато студентів сприймають такі сайти як дещо нудне, не бажають вступати в діалоги та обговорення матеріалів по навчальному курсу.

Викладач взагалі не може бути впевненим що студент зараз присутній на лекції, а не підключився та пішов займатися своїми справами.

У цій ситуації соціальні мережі здатні значно підвищити ефективність занять на стадії обговорення та вирішення завдань та проблемних ситуацій.

В Україні широке розповсюдження отримали такі платформи як Instagram та Facebook. Серед месенджерів перші місця обіймають Viber, Telegram, Twitter та WhatsApp.

Соцмережі давно перетнули кордон лише засобів для розваг. Політики публікують в них свої повідомлення, анонсуються як політичні, так і економічні заходи, бібліотеки соцмереж містять великі розділи корисної інформації.

Але нажаль, соціальні мережі вкрай рідко використовуються в цілях дистанційного навчання. Багато викладачів вважають їх чимось несерйозним і не приділяють достатньої уваги.

Студенти звикли постійно знаходитися у соціальних мережах, це для них звичний стан як відпочинку, так і спілкування. Тому в соцмережах вони більш відкриті, вільно спілкуються як з викладачем, так і між собою.

Як показує досвід експериментального одночасного використання спеціалізованої платформи та соцмережі студенти активно задають питання, діляться досвідом та пропонують рішення проблеми саме у соцмережі, тому що почувають себе більш впевненими.

Студенти створюють свої спільноти де вільно спілкуються між собою, допомагають один одному у вирішенні самостійних робіт, розглядають та обговорюють залікові та екзаменаційні питання.

Здобувачі відмічали, що спілкуватися на основі неофіційної платформи психологічно легше, оскільки викладач у соцмережі є не настільки офіційною особою, можна подискутувати та запропонувати своє бачення у вирішенні завдань, які було задано для самостійного вирішення.

Крім того, як показав досвід, деякі студенти частіше бувають у соцмережах, аніж на навчальних платформах. Тому є можливість «підтягнути

хвости» у реальному часі, адже багато студентів знаходяться у соцмережах доволі багато часу.

Багато здобувачів сприйняли навчання у соцмережі як деякий різновид гри, де можна позмагатися один з одним – одночасно засвоюючи навчальний матеріал.

Але необхідно розуміти, що використання соцмереж завжди буде допоміжним засобом, тобто дистанційне навчання одночасно проходить як на офіційній платформі, так і на базі соцмережі.

Також велике значення має деяка «неформальність» спілкування. Адже для того, щоб вільно обмінюватися меседжами необхідно добавитися у «друзі», що сприяє більшій довірі між викладачем та студентом.

Завдяки чату кожен студент може швидко задати питання і швидко отримати відповідь, написавши у особисті повідомлення або у загальний розділ. Таке спілкування може стати початком широкого обговорення проблеми та знаходження найбільш ефективних рішень.

Таким чином можна зробити обґрунтований висновок що соцмережі здатні значно підвищити ефективність дистанційного навчання.

Грамотна побудова спілкування між викладачем та здобувачем може вивести процес навчання на новий рівень, де можливе загальне обговорення проблеми, обмін інформацією та сумісна творчість.

Соціальні мережі було створено як засіб спілкування між рівними по статусу людьми, тому студент може більш відкрито спілкуватися як з викладачем, так і з одногрупниками.

Соціальні мережі дають можливість створення інтернет – спільнот за інтересами, робочих груп для вирішення поставлених викладачем завдань та обговорення процесу їх вирішення.

Таким чином запровадження соціальних мереж у сферу освіти відкриває нові обрії, які можуть значно підвищити потенціал дистанційного навчання як інструменту освіти.

Як студент, так і викладач отримує змогу більш широко

використовувати свій творчий потенціал та удосконалювати свій професійний рівень.

Однчасне використання спеціалізованих навчальних платформ і соцмереж дозволяє значно покращати взаємодію «викладач – студент» та сприяти більш всебічному і глибокому засвоєнню навчального матеріалу.

Т.Г. Прохоренко
(ХНАДУ), м. Харків

ПРОЯВИ ТА ЧИННИКИ ПРОФЕСІЙНОЇ МОБІЛЬНОСТІ ФАХІВЦІВ В ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СВІТІ

Все наростаюча мінливість сучасного світу, безпрецедентні для історії цивілізації темпи соціальних та науково-технічних змін привели до стрімких перетворень в усіх сферах життя суспільства, суттєво вплинули на професійну діяльність, забезпечивши інтелектуалізацію трудової діяльності, інтеграцію інформаційних технологій в наукові та виробничі види діяльності, високий рівень інформаційного обслуговування тощо.

Усі ці атрибути сучасного суспільства, економіки вимагають від фахівців високої інтелектуальної та професійної мобільності, умінь оперативно орієнтуватися в професійному середовищі, що динамічно трансформується, приймати кваліфіковані рішення, адекватні швидко змінній ситуації.

Перші положення про професійну мобільність як невід'ємну складову суспільного життя викладені у працях Б. Барбера, Ю. Веніга, Е. Гідденса, П. Сорокіна. Значний внесок у розробку теоретичних основ формування професійної компетентності як фундаменту розвитку мобільності майбутніх фахівців в умовах безперервної вищої освіти зробили вітчизняні та зарубіжні учені: А. Вербицький, С. Гончаренко, Р. Дейв, Е. Зеєр, І. Зимня, Н. Ничкало та інші. Протягом останніх років до цієї проблеми звертались: